

“Tu ești lumina lumii”

(10/01/2021)

Domnul nostru Iisus Hristos este Lumina. Cu toate acestea, El nu își limitează Lumina Sa Sieși. Așa cum proclamă Ioan, evanghelistul inspirat de Dumnezeu, „**Cuvântul [Hristos] era Lumina cea adevărată care luminează pe tot omul, care vine în lume**” (Cf. Ioan 1: 9). Așa cum soarele, când răsare, îi umple de lumină pe toți cei care primesc razele sale strălucitoare, așa face și Hristos, „**Soarele dreptății**”, așa cum Îl numește imnul cântat de Crăciun, luminează sufletește pe fiecare om care va dori să primească razele Sale dătătoare de viață.

Cum se face asta?

Liturghia Darurilor mai-înainte Sfințite, care se sărbătorește în zilele din timpul săptămânii în Postul Mare, reînvie experiența de demult a Bisericii noastre care are legătură cu intrarea noilor membri în Biserică. Cei care își exprimau dorința de a deveni creștini au fost primiți mai întâi în ordinul (treapta) catehumenilor. Obișnuiau să urmeze instruirea catehetică într-un mod sistematic. La atingerea mijlocului Postului Mare, Episcopul lua o decizie cu privire la care dintre ei va fi pregătit corespunzător până la Paști pentru a fi botezat. Aceștia erau plasați în clasa acelor „frați aflați în procesul de a fi împodobiți cu **sfânta luminare**”. Începând din acea zi, se ofereau rugăciuni speciale în Biserică „pentru acei frați pe cale de a fi împodobiți cu sfânta luminare și pentru mântuirea lor”, „pentru ca Domnul Dumnezeu ... **să îi lumineze cu lumina înțelegerii și a evlaviei** ... și să-i arate pe ei vrednici de baia nașterii de-a doua. ” După cum putem vedea, ceea ce Biserica numește „luminare” este Sfântul Botez; și în rugăciunea dinaintea celui început al Slujbei Sfântului Botez se folosește aceeași terminologie: „Stăpâne Doamne ... cheamă pe robul Tău (sau pe roaba Ta) la **lumina Ta sfântă**”, adică Sfântul Botez. Și mai târziu în Slujba Botezului se recită o rugăciune „Pentru acesta ce vine acum la sfânta luminare... Domnului să ne rugăm”. „Pentru ca el (sau ea) să devină **fiul (sau fiica) luminii**, să ne rugăm”. După Botez, cei botezați sunt numiți cei **nou-luminați**; iar când sunt îmbrăcați cu îmbrăcămintea lor de botez, este cântat un imn pentru aceștia care spune: „**Dămi mie haină luminoasă, Cel ce Te îmbraci cu lumina ca și cu o haină**, multMilostive Hristoase, Dumnezeu nostru.” Când slujba Botezului și a Înceștinării se încheie, preotul se adresează celui nou luminat cu aceste cuvinte: „Îndreptatuteai, luminatuteai, sfințituteai”. Și din nou: „Botezatuteai, luminatuteai”. Astfel, „Cel nou-luminat” (Neophoptistos) cu Sfântul Botez a devenit unit cu Hristos, izvorul luminii și, după cum este firesc, el sau ea, a devenit luminat; de aceea Domnul a spus: „**Tu ești lumina lumii**” (Mat. 5:14).

Prin urmare, Hristos cu **Sfânta Luminare** - sfântul Botez și sfânta încreștinare - îl face pe credincios demn de a fi un **urmaș al luminii**, un fiu / fiică moștenitor al Împărăției Sale! Iată ce confirmă apostolul Pavel creștinilor din Efes: „Altădată erați întuneric, iar acum [că ați crezut și ați fost botezați] **sunteți lumină întru Domnul**” (Cf. Efeseni 5: 8); iar Filipenilor le scrie că strălucesc ca **luminătorii** - stele strălucitoare - în mijlocul oamenilor” (Cf. Fil. 2: 15-16). Cât de impresionantă este exclamația scriitorului de imnuri către credincioși: „O, copii ai Bisericii **cu chipuri de lumină**”; adică „O, copii luminați ai Bisericii!”

În adevăr, frații mei! Am devenit oare conștienți de marea cinste pe care Domnul nostru Iisus Hristos a înzestrat-o asupra noastră, de a ne fi chemat să fim aproape de El și de a ne fi transmis propria Lui Lumină? Ceea ce este mai important este că El ne-a dăruit lumina Sa și apoi nu ne-a lăsat singuri! Deloc! În Biserica Sa, El ne menține într-o comuniune constantă cu El, astfel încât să putem lua lumină, din propria Sa lumină. Sursa luminii este El! Cât timp suntem în comuniune cu El, avem și lumină. Dacă încetăm să fim în comuniune cu El, cădem în întuneric. De exemplu, putem vedea ce se întâmplă cu generatorul de energie și becul. Becul dă lumină atâta timp cât este conectat la generator; dacă din anumite motive firul este întrerupt, becul rămâne întunecat. De aceea

este absolut necesar ca credinciosul să rămână în legătură, unit cu Hristos. Cu cât este mai aproape credinciosul de Hristos; cu atât viața lui este în mai mare în conformitate cu voința Domnului; și cu cât iubește mai mult pe Hristos, cu atât devine mai luminos. Mentea noastră ar trebui să fie întoarsă în mod constant spre Hristos, ca Heliotropul care, de la răsăritul soarelui până la apusul său, își întoarce discul constant spre soare. Trebuie să-L avem pe Hristos întotdeauna în gândul nostru; nu încetați niciodată să-I vorbiți cu rugăciunea neîncetată: „Doamne Iisuse Hristose miluiește-mă”. Cuvintele și acțiunile noastre trebuie să fie în acord cu Hristos. Hristos să fie mulțumit că are un locaș în noi. Sfântul Grigorie Teologul spune: „Să ne transformăm întreaga existență în lumină divină, ca și când am fi născuți din lumină”. În acest fel, Lumina lui Hristos va străluci neîncetat în sufletul nostru, până când vom ajunge la tărâmul nostru veșnic unde, așa cum a spus Domnul, „*cei drepti vor străluci ca soarele în împărăția Tatălui lor*” (Mat. 13: 43).

Frații mei, Hristos a aprins candela sufletului nostru cu lumina Sa dumnezeiască. Efortul nostru continuu este cum să menținem în permanență această lumină vie; aprinsă constant! Amin.